

12,

A Tatabányai Városi Alkotmánybíróság útján	
Alkotmánybíróság	
1015 Budapest	
Donáti u. 35-45.	
Érkezett:	2012 SZEPT 27.
Példány: 2	Kezelőiroda:
Tisztelt Alkotmánybíróság!	
2x1 + 1 db	

Tatabányai Városi Bíróság	
Tatabánya	
2012 SZEPT 14	
Példány:.....	Mell:.....db
Az ügyirat száma: 12	21.791/10

Alulírott [redacted] panaszos meghatalmazott jogi képviselőm [redacted] útján az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja és az alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27.§ alapján az alábbi

alkotmányjogi panasszal

fordulok az Alkotmánybírósághoz a **Kúria Pfv.IV.20.015/2012/4. számú döntése ellen**, és kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43.§ (1) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy a Kúria határozata sérti az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése szerinti közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jogot, és semmisítse meg az ítéletet.

I. A befogadhatóságról

Az Abtv. 27.§ értelmében alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 52.§ (4) bekezdés előírja, hogy az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia. A 74.§ értelmében a 26-27.§-ban meghatározott alkotmányjogi panasz eljárás e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárások tekintetében is kezdeményezhető. Az Abtv. az alkotmányjogi panasz feltételeként szabja a jogorvoslati lehetőségek kimerítését. Ebben a körben nem írja, hogy rendes vagy rendkívüli jogorvoslatokat kell kimeríteni. Az ügy érdemében hozott döntés nem azonos az Alkotmánybíróság működését szabályozó 1989. évi XXXII. törvény 48.§ (2) bekezdésének szóhasználatával, amely az alkotmányjogi panasz benyújtására előírt határidő számítását kifejezetten a jogerős határozat kézbesítéséhez kötötte. Ennek a korábbi szabálynak az

alkotmánybírósági értelmezése azonban tágított az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságának szabályain. A 41/1998. (X.2.) Ab. hat. értelmében amennyiben „a panaszolt alapjogsérelem nem a rendes, hanem a rendkívüli jogorvoslati eljárásban következett be, alkotmányos követelmény, hogy az alkotmányjogi panasz benyújtásának határidejét a rendkívüli jogorvoslati eljárásban hozott, vagy — ha új eljárásra és új határozat hozatalára kerül sor — az elrendelt új eljárás során született jogerős határozat kézbesítésétől kell számítani.” Az AB - még akkor is, amikor a korábbi Abtv. kifejezetten a jogerős ítélet kézbesítésétől rendelte számítani a 60 napos határidőt - akként foglalt állást, hogy az alkotmányjogi panasz benyújtására megszabott törvényi határidő a felülvizsgálat tárgyában hozott határozat kézbesítésétől veszi kezdetét, hiszen az alkotmányjogi panasz benyújtására jogosult a felülvizsgálat tárgyában hozott határozat folytán kerül csak abba a helyzetbe, hogy az ügyében alkalmazott jogszabály alkotmányellenességét és az emiatt bekövetkezett alkotmányos alapjogsértést állítsa és panaszolja. Ez a jogértelmezés irányadó kell legyen a valódi alkotmányjogi panaszra is. Az ügyemben a jogerős ítélet megszületésekor (2011. szeptember 14.) nem létezett az ún. "valódi" alkotmányjogi panasz intézménye, tehát az alkotmányellenes jogerős ítélet ellen nem lehetett alkotmányjogi panaszt benyújtani (Kizárólag akkor fordulhattam volna az Alkotmánybírósághoz, ha az ítéletet alkotmányellenes szabályra alapozták volna, de itt nem ez az eset).

Ebből következően az alkotmányellenes döntést így panaszosként csak a felülvizsgálati eljárásban hozott ítélet kézbesítése után tudom megtámadni, ezért ettől kell a 60 napot számítani. Az Abtv. 30.§ (1) bekezdése kifejezetten a sérelmezett döntés kézbesítésétől rendeli számítani a panasz benyújtására nyitva álló határidőt. A Kúria 2012. június 6. napján kihirdetett döntését tartalmazó írásbeli határozatot 2012. július 18. napján vettem át. Az Abtv. 30.§ (1) bekezdés által előírt 60 napos határidőt betartottam. Az Abtv. 27.§ b.) pontban előírt jogorvoslatokat kimerítettem.

II. A tényállás

2010. szeptember 27. napján közérdekű adatigényléssel fordultam az alpereshez, és kértem, hogy az alábbi adatokat adja ki a részemre:

1. A Vértesi Erőmű Zrt. és a System Consulting Zrt. között 2008-ban aláírt szerződéseket;
2. A Vértesi Erőmű Zrt. által 2008-ban megkötött áramvásárlási szerződéseket;
3. A Vértesi Erőmű Zrt. 2009. tavaszán indított kártérítési pereit és büntetőfeljelentését megalapozó, a System Consulting Zrt. privatizációs és áramvásárlási ügyében lezajlott belső vizsgálat során született dokumentumokat, és a belső vizsgálat költségét.

Az alperes gazdasági társaság részvényeinek 98,53%-a a Magyar Villamos Művek Zrt. (továbbiakban: MVM) tulajdonban áll. Az MVM-ben a magyar államnak 75+1% szavazatnyi tartós részesedése van. Az adatigénylés időpontjában (2010. szeptember 27.) állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvény (továbbiakban: Vtv.) melléklete az MVM Zrt-t nevesíti, mint a vagyontörvény hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezetet. A Vtv. 5.§ szerint közérdekből nyilvános minden, az állami vagyonnal való gazdálkodásra és az azzal való rendelkezésre vonatkozó, közérdekű adatnak nem minősülő adat; továbbá az állami vagyonnal gazdálkodó vagy azzal rendelkező szerv vagy személy a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény szerinti közfeladatot ellátó szervnek vagy személynek minősül. A peres eljárás alapvető kérdése, hogy a Vtv.-nek a közérdekből nyilvános adatokra vonatkozó rendelkezéseit milyen körben lehetséges felhívni az információszabadság érvényesítése érdekében: kiterjed-e a Vtv. átláthatóságot biztosító szabálya a közvetett állami tulajdonban álló gazdasági társaságokra is, amelyek az adatigényléskor nem voltak nevesítve a Vtv. mellékletében, vagy pusztán az *expressis verbis* felsorolt állami tulajdonú gazdasági társaságokra vonatkoznak a transzparencia szabályai. [A nemzeti vagyronról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 31.§ g.) pontja a Vtv. mellékletét hatályon kívül helyezte, ezért 2012. január 1-től egyértelmű, hogy a közvetlen és a közvetett állami vagyonnal gazdálkodó szervezetek közfeladatot ellátó szervezeteknek minősülnek.]

III. A felülvizsgálati döntés

A felülvizsgálati döntés szerint az MVM Zrt. cégcsoportjába tartozó, attól társasági jogilag elkülönülő alperes nem minősül a személyes adatok védelméről és közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (továbbiakban: Avtv.) 19.§ (1) bekezdésében meghatározott közfeladatot ellátó szervnek, mert a Vtv. vonatkozó szabályai szerint nem gazdálkodik állami vagyonnal. A Kúria rámutatott, hogy a Vtv. kifejezetten felsorolja azokat a gazdasági társaságokat, amelyek tartós állami részesedéssel működnek. A Kúria álláspontja szerint ez nem indokolatlanul szűkítő értelmezése az információszabadság szabályainak, mert maga a jogalkotó döntött úgy, hogy „csak a Vtv. állami vagyronra vonatkozó szabályai alkalmazhatóak a Vtv. 5.§ és az Avtv.-nek a közérdekű adatok nyilvánosságára vonatkozó rendelkezései vonatkozásában”. A felülvizsgálati döntés hivatkozik még az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (Áht.) 100/K.§ 2010. augusztus 15-i hatállyal történő módosítására. A Kúria értelmezésében ez a módosítás is azt a jogalkotói szándékot támasztja alá, hogy az információszabadság hatókörébe lévő gazdasági társaságok körét szűken kell

értelmezni, mivel a hatályon kívül helyezett 100/K.§ (6) bekezdés az állami és a helyi önkormányzatok többségi befolyást biztosító részesezésével működő gazdasági társaságokat minősítette közfeladatot ellátó szervezeteknek. Ezt a jogszabályváltozást – állítja a Kúria – figyelembe kell venni a Vtv. rendelkezéseinek az értelmezésekor is. A Vtv. személyi hatályának értelmezése az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében biztosított közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alkotmányos alapjog gyakorolhatóságának előkérdése, az Abtv. 29.§ szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

IV. Az információszabadság alkotmányos elvei

Az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése biztosítja a közérdekű adatok megismerésének a jogát. A közérdekű adatok nyilvánosságát szabályozó Avtv.-t felváltotta az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (továbbiakban: Infotv.). A közfeladat, illetve a közfeladatot ellátó szerv fogalmát normatív szinten - hasonlóan az Avtv.-hez – az új törvény sem tartalmazza. Közfeladatot ellátó szerv vagy személy lehet „állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy” [Avtv. 19.§ (1) bekezdés, Infotv. 26.§ (1) bekezdés]. Az „egyéb jogszabályban meghatározott közfeladatot ellátó szerv vagy személy” fogalmának, mint az információszabadság személyi hatályának értelmezése a jogalkalmazói jogértelmezés függvénye. A Kúria általam sérelmezett döntésének középpontjában szereplő normakonstrukció az új jogszabály hatálybalépése után is változatlan.

A közérdekű adatokhoz való szabad hozzáférés lehetővé teszi a választott népképviselői testületek, a végrehajtó hatalom, a közigazgatás jogszerűségének és hatékonyságának ellenőrzését, serkenti azok demokratikus működését, továbbá megteremti a közpénz felhasználás ellenőrzésének a lehetőségét. A közügyek bonyolultsága, az állam gazdálkodásának összetettsége miatt a közhatalmi döntéshozatalra és az állami és önkormányzati feladatok intézésére gyakorolt állampolgári ellenőrzés és befolyás csak akkor lehet hatékony, ha az átláthatóságot biztosító jogszabályokat az adatkezelő szervezetek és személyek, illetve a jogalkalmazó az információszabadság alkotmányos elveivel és céljaival összhangban értelmezi. A közérdekű adatok megismeréséhez való alkotmányos jog, mint a kommunikációs alapjogok egyik nevesített joga nem korlátozhatatlan alapjog, de – mint arra az Alkotmánybíróság több határozatában [32/1992. (V.29.) AB hat., illetve 34/1994. (VI.24.) AB hat.] rámutatott - a szabad véleménynyilvánításhoz való jog gyakorlásának egyik

feltételeként és annak részeként kitüntetett alkotmányos védelembe részesül. A közérdekű adatok megismerésének és szabad terjesztésének a joga tehát - az alkotmányos korlátok megítélésével összefüggésben – legalább annyi alkotmányos védelme élvez, mint az "anyajog", a véleménynyilvánítás szabadságjoga. A nyílt, áttetsző és ellenőrizhető közhatalmi tevékenység, általában az állami szervek és a végrehajtó hatalom nyilvánosság előtti működése a demokratizmus egyik alapköve, a jogállami államberendezkedés garanciája. A nyilvánosság próbája nélkül az állam polgáraitól "elidegenedett gépezetté", működése kiszámíthatatlanná, előreláthatatlanná, kifejezetten veszélyessé válik, mert az állam működésének átláthatatlansága fokozott veszélyt jelent az alkotmányos szabadságjogokra. A 34/1994. (VI.24.) AB határozat szerint **információszabadságot korlátozó törvényeket megszorítóan kell értelmezni**, mert „*az információszabadság, a közhatalom gyakorlásának nyilvánossága, az állam és a végrehajtó hatalom tevékenységének átláthatósága, ellenőrizhetősége feltétele a bírálat jogának, a kritika szabadságának, a szabad véleménynyilvánításnak.*” Emellett „*egy demokratikus társadalomban[...] a közérdekű adatok nyilvánossága a főszabály, ehhez képest a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozását kivételesnek kell tekinteni.*” [32/1992. (V.29.) AB Hat.]

V. A felülvizsgálati döntés ellentmondása az alkotmányos elvekkel

A Kúriának a Vtv. személyi hatályát - közfeladatot ellátó szerv fogalmát - szűkítő értelmezése nincsen összhangban az idézett alkotmányos elvekkel: a közfeladatot ellátó szerv fogalmának megszorító értelmezése az alapjog gyakorolhatóságának drasztikus korlátozásához vezet. A közérdekű információkhoz való szabad hozzáférés az állami vagyonnal való gazdálkodás ellenőrizhetőségének alkotmányos biztosítéka, korlátozására az Alkotmánybíróság szükségességi és arányossági tesztje irányadó [32/1992. (V.29.) AB hat.]. E biztosíték válna súlytalanná, formálissá, ha az állam kivonhatná az állami vagyonnal való gazdálkodásra vonatkozó adatokat a nyilvánosság garanciális kontrollja alól azzal a megoldással, hogy e vagyonkezelésre, vagyonnal való bármilyen formában történő rendelkezésre nem közvetlenül, hanem a tulajdonában lévő, illetve közvetlen befolyása mellett működő gazdasági társaság vagy egyéb gazdálkodó szervezetei - akár többszörös – közvetítésével kerülne sor. Erre figyelemmel az állam 75%+1 tartós állami részesedéssel működő MVM Zrt. (lásd Vtv. melléklet az adatigénylés időpontjában) kizárólagos tulajdonlása mellett működő alperes tevékenysége során közvetett állami vagyonnal rendelkezik [Vtv. 1.§ (2) bekezdés a.) és c.) pontjai]. A tulajdonlásra figyelemmel az Avtv. alkalmazhatósága szempontjából nem tehető különbség a tartós állami részesedéssel működő MVM Zrt. és az alperes között. Az állami

gazdálkodás strukturális pluralizmusa nem vezethet a közpénzek átláthatóságát biztosító rendelkezések erodálásához. Az alperesben fennálló társasági részesedé és a társaság effektív vagyonának társasági jogi szempontú elkülönítése a közérdekű adatok nyilvánosságát biztosító rendelkezések (Avtv. és Vtv.) szempontjából nem állja meg a helyét, mert a társaság vagyonának ilyen leszűkítő felfogása oda vezetne, hogy a közvetlenül állami tulajdonban álló vagyonnal való gazdálkodásra és azzal való rendelkezésre vonatkozó adatok sem minősülnek közérdekből nyilvánosnak, hiszen a jogerős döntést követve még akár a Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. (Vtv. 3.§ (1) bekezdés és 17.-18. §) tulajdonosi gyakorlása alá tartozó állami vagyon is elkülöníthető a tulajdonosi szervezet társasági részesedésétől. Ez a Vtv. 5.§-án túl az Avtv. 19.§ (1) bekezdését is kiüresítené. A Vtv. 1.§ (2) bekezdés c.) pontja szerinti társasági részesedése is vagyonelemnek tekintendő, a gazdasági társaság az egységes vagyonával gazdálkodik, nincsen olyan vagyona, amely ne a társasági részesedéssel bíró tulajdonos vagy tulajdonosok vagyonát képezné. Ennek a láncolatnak a végén pedig az állam áll. Ellenkező jogértelmezés megengedhetetlen korrupciós kockázattal járna, hiszen a közérdekű adatok megismerhetőségét előíró rendelkezések hatálya alatt álló gazdasági társaság egyszerűen kiszervezi a tevékenységét és a vagyonát általa alapított leányvállalatokhoz, akik már nem kötelesek elszámolni a köztulajdon feletti rendelkezésről. (Megjegyzem az MVM Csoport ekletáns példája lehetne ennek a tevékenységnek, hiszen a Vtv.-ben nevesített MVM Zrt.-n kívül 15 vállalat tagja még az elismert vállalatcsoportnak.)

Az információszabadságot korlátozó törvényeket megszorítóan kell értelmezni. Az információszabadság hatókörét azonban nem csupán a közérdekű adatok megismerését korlátozó törvények kiterjesztő értelmezésével lehet szűkíteni. Ugyanilyen súlyos következményekkel jár az átlátható állami működést nézve az, ha a jogalkalmazó a közérdekű adatok megismerését biztosító jogszabályokat értelmezi indokolatlanul szűkítően, miként tette ezt a Kúria. Az alkotmányos elvekkel konform jogértelmezés szerint a közvetett állami tulajdonban álló gazdasági társaságokra is kiterjed a Vtv. 5.§ és az Avtv.-nek a közérdekű adatok nyilvánosságára vonatkozó rendelkezései.

VI. Az Alaptörvény közpénzügyi fejezete

Az Alaptörvény 28. cikk értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. A 38. cikk (1) bekezdése szerint

az állam és a helyi önkormányzatok tulajdona nemzeti vagyon. A 39. cikk (2) bekezdés értelmében a közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyontra vonatkozó adatok közérdekű adatok. Hangsúlyozandó, hogy az Alaptörvény jelen rendelkezései közvetlenül is alkalmazhatóak, továbbá az Alaptörvény alkalmazásának a személyi hatálya nem szűkíthető le az állami tulajdon egy szűk körére, hanem minden – közvetett és közvetlen – állami vagy önkormányzati tulajdonú és közpénzekkel gazdálkodó szervezetet kötelez. Ebből a szempontból nem hagyható figyelmen kívül az a trend, hogy az állam folyamatosan növekvő mértékben támaszkodik magánjogi szervezetekre (társadalmi szerveződésekre, gazdasági társaságokra, egyházakra) a feladatai megvalósításakor. Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági döntés tényállása is az állami feladatok megvalósításának sokféleségét illusztrálja. Az információs szabadságot a közfeladat fogalmán keresztül történő szűkítő jogértelmezés drasztikusan gyengíti az információs szabadságot és a közpénzügyi fejezetben foglalt államcélokat. Az állam ugyanis feladatainak egy jelentős részét „privatizálhatja”.

VII. Az Áht. módosításának és egyéb jogszabályok relevanciájáról

A jogerős ítélet által idézett államháztartási törvény indokolásának idézése irreleváns. Az állami tulajdonú vállalatok szempontjából az Áht. párhuzamos szabályozást tartalmazott – a Vtv. alkotmányos elvekkel összhangban álló értelmezése mellett. Nem mellékesen azt gondolom, hogy a jogalkalmazónak az alkotmányos jogok védelme és érvényesülésük előmozdítása a feladata, és a közérdekű adatok megismerését elősegítő törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezésekor az a feladata, hogy az alkotmányos elvekre támaszkodva segítse elő a közérdekű adatok megismerésének jogát. Az Áht. 100/K.§ egészét hatályon kívül helyező 2010. évi XC. törvény 65.§ (1) bekezdéséhez a jogalkotó a következő indokolást fűzte: *„A § által megfogalmazott jogalkalmazói szándék ilyen előírás formájában nem tud megvalósulni, torz, esetleges döntési helyzeteket szül.”* Érthetetlennek tartom, hogy a Kúria ebből azt a jogalkotói szándékot vonta le, hogy ezentúl a Vtv.-ben nem nevesített állami és önkormányzati tulajdonú vállalatok átláthatatlanul és ellenőrizhetetlenül működhetnek tovább. (Nem mellékesen ez a jogértelmezés oda vezethet, hogy például a Paksi Atomerőmű Zrt. sem tartozik elszámolni a tevékenységével a nyilvánosság felé. Szerencsére a Kúria alapjogokat szűkítő jogértelmezése eddig példátlan, és korábban másodfokon jogerőre emelkedett és azóta végrehajtott bírósági döntés ellentétes, alaptörvény-konform

jogértelmezést tartalmaz. Lásd: 13.Gf.40.024/2011/4., elérhető:
http://tasz.hu/files/tasz/imce/2009/paks_jogeros.pdf

A Kúria figyelemmel volt az Áht. módosítását kifejtő alperesi előadásra, a kért adatok megismerhetőségét elősegítő más jogszabályok általam történő felhívása azonban figyelmen kívül maradt. Felhívnom arra a T. Alkotmánybíróság figyelmét, hogy az alperes ellentmondásosan ítéli meg azt, hogy saját maga közfeladatot ellátó szervnek minősül e. A köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény által előírt közzétételi kötelezettségnek eleget tesz az alperes a saját honlapján.¹ Álláspontom szerint alkotmányosan visszas helyzetet eredményezne, ha egy közvetett állami tulajdonú vállalatnál dolgozó személy köteles lenne túrni az információs önrendelkezési jogának korlátozását, mert a törvény a személyes adatait közérdekből nyilvános adattá nyilvánítja és azok proaktív közzétételét is elrendeli, ellenben a személyes adatokat nem tartalmazó szerződéseket, a közvetett állami vagyon pazarlására vonatkozó információkat még kifejezett adatigénylés esetében sem köteles nyilvánosságra hozni a többségi, közvetett állami befolyás alatt álló részvénytársaság.

A Polgári Törvénykönyv 81.§ (3) bekezdése szerint az állami vagy önkormányzati költségvetést érintő vagyon bármilyen jellegű felhasználása, megterhelése nem minősül üzleti titkoknak. Ennek a jogszabályhelynek a **fiskális értelmezés** szerint az a tevékenység, szolgáltatás tekintendő közfeladatnak, amely teljes egészében vagy döntő hányadában közpénz (pl. állami, illetve önkormányzati költségvetés, társadalombiztosítási alap, EU-támogatás) felhasználásával valósul meg. Tehát a **közpénz felhasználása már önmagában közfeladat ellátását jelenti**. Ezt erősíti meg az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése, amelynek értelmében a „közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzre és a nemzeti vagyonra vonatkozó adatok közérdekű adatok.” A Kúria figyelmen kívül hagyta, hogy a közérdekű adatigénylésben kért adatok közpénz-felhasználását jelenti.

Jelen alkotmányjogi panasznak nem tárgya, hogy az általam kért adatok teljes egészében megismerhetőek vagy bizonyos információk a nyilvánosság főszabálya alóli kivételek közé sorolható. Ennek eldöntése rendes bíróság feladata, az Infotv. bizonyítási szabályainak

¹ <http://www.vert.hu/kozzetete/2009.aspx>

megfelelően. Az alperesnek kell igazolnia, hogy nem megismerhető adatok is szerepelnek az általam kért dokumentumokban. Ilyen információ lehet például a személyes adat vagy a Ptk. 81.§ (3) bekezdés szerinti, know-how, műszaki eljárás, technológiai megoldás. Amennyiben az alperes gazdasági társaság a Vtv. 5.§ szűkítő értelmezése következtében nem tartozik az Infotv. hatálya alá, úgy minden adat elzárható a nyilvánosság kontrollja elől, még abban az esetben is, ha a nyilvánosság nem okoz aránytalan sérelmet az üzleti életben való részvétel során. A Kúria döntése lehetetlenné teszi, hogy az információszabadság szükséges és arányos korlátainak megfelelő alkalmazásával – a nem megismerhető adatok felismerhetetlenné tételével [lásd. Infotv. 30.§ (1) bekezdés] – kötelezze a bíróság az adatszolgáltatásra az alperest.

VIII. A kifejtett indokok alapján kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43.§ (1) bekezdése alapján állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.20.015/2012/4. számú határozat alaptörvény-ellenességét és azt semmisítse meg azt, mert a határozat következtében sérül a közérdekű adatok megismeréséhez és szabad terjesztéséhez fűződő jogom.

Az Abtv. 57.§ (7) bekezdése alapján, hogy a T. Alkotmánybíróság az ügyben nyilvános meghallgatást tartson.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52.§ (5) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjének 51.§ (1) bekezdésére tekintettel kijelentem, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítványom nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok, az indítványban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Előterjesztve 3 példányban

Melléletek: - jogi képviselő meghatalmazása

- az alkotmányjogi panasszal sérelmezett bírói döntés 3 példányban

Budapest, 2012. szeptember 13.

Tisztelettel,

Képv.:

A black rectangular redaction box covering the signature area, with a handwritten mark above it.

Elsőfokú ügyszám:

12.P.21.791/2010/6.

Tatabányai Városi Bíróság

útján

Alkotmánybíróság részére

[REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

panaszos

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

Képviselő

Alkotmányjogi panasza

Kúria

Pfv.IV.20.015/2012/4.számú

ítélete ellen